

Dávid- Izrael és Júda győzedelmes Királya.

Fantasztikus, misztikus - sci-fi, internetes opera-oratórium.

(2011 VIII. 14.-15.) (Megj.: A szövegek az ismert bibliai, valamint "az idősebb Tesla által talált" régi, eredeti bibliai tekercsek" alapján készültek)

Eloőjáték.

Színhej Péter és Éva tengerparti lakheje. rövid enyelgés után megjelennek az idegenek.

Péter és Éva:

"...sajnos már számítottunk a hamarosani megjelenéseitekre... ugye nem voltélegoók a Teslaó kikerült információink ...?"

Az idegenek:

"...sajnos nem... bár sokat megtudtunk belőle... főleg ami a Tesla által kevésbé eltitkolt eredményeit illeti... az amiket pravoszláv kolostorban talált tekercsekben leírtakó fűggetlenuó is elért eredményeit illetőleg... s ezek igazolták a feltevéseinket... miszerint Tesla hihetlenuó megelőzte a korát ... még az Einstein, Bohr, Planck, Heisenberg csoporthoz képest is... talán csak a ti 1980-2000 után fellépő Saskind, Howkins, Lisik, Turek féle csoporthoz lehetne hasonlítani... s úgy néz ki, hogy mindezeket az eredményeket, matematikai egyenleteket a pravoszláv tekercsekó fűggetlenuó érte el, azok befojása nélküó is elérte volna..."

De amit az eredeti bibliai leírások alapján megfejtett második Dávid féle frigy láda tartalmát illeti, ... nos hát erroólvajmi kevés információó kaptunk... nyilvánvalóan azért, mert Tesla túl veszélyesnek tartotta az egészet, s emmiatt ojan jólelejtette a kéziratokat meg az azok alapján készüótfeljegyzéseit, matematikai egyenleteit, hogy talán már oó magasem találná meg.

Vizsonta korábban felvázolt veszély - a civilizációó bojgó k felrobbanásának sorozatai, illetve az úgynev. "5-6-7" valakik (kik?, ki?) megjelenése s a főld akár teljes gyermek populációójának megsemmisítése, ill. a főld teljes lakosságának elpusztítása nagyon is akút veszély. S az, úgy mond "idoóben", s "más" (az emberek számára érzékelhetetlen változást jelentő) dimenzióban visszatért tizek csoportja sem jutott semmi eredményre. Egyelőre csak annyit sikerüó kinyomozni, hogy egy szupertitkos globális (főleg USA vezetésű) csoport ("Fényes égbolt "fedoó névvel) szintén tud már az interenten bojgó, szuperintelligens entitásokróó valamint a muó test belialakjaikról, - s megpróbálja, a tizek csoportjához hasonlóan elhárítani a végveszélyt.

Perszoók még azt sem tudják - ellentétben a tizek csoportjával - , hogy valóójában mekkora is a végveszély s mi minden forog kockán.

Atizek csak annyit tudnak, hogy minden valószínűség szerint földönküóli eredetű az egész jelenség.

Perszemi sem voltunk tétlenek - amellet, hogy fojamatossan próbáljuk , egyelőre eredménytelenuó , felvenni a kapcsolatot a "Doktorral" - sikerüó k egy és másó kinyomoznunk.

Látjuk, hogy nagyon felfigyeltetek e hír hallatán. Sajnos csalódnotok kell, mivel eme eredmények ojan szinten vannak - ezért nesértoó djetek meg - ami messzemenően meghaladja a ti , a földi homo sapiens-szapiensz tudati szintjeiteket.

Csak annyit tudunk mondani, hogy - ezekről bizonyára már ti istudtok s amiket a ti Turok, Saskind, Howkins, Lisik féle elméletek csak részben megértve próbálnak megragadni - a földi homo-sapiens-szapiens szintű entítások a teljes , astro-kvantumfizikai valóóság csak egy igen szűk részétképesek

érezkelni, verbalizálni, matematikailag egyenletekbefoglalni - egyelőre. Persze ez később másként lesz. "

Lerajzolnak az ujjakkal egy fény lapot a levegőbe, jobban mondva egy fényköröt. Benne egy szűk vonalat.

Fojtatják: "Nos eme szűk területen mozog - egyelőre! - a földi homo sapiens-sapiens entitás. Pedig az úgynevezett teljes valószínűségű jóval gazdagabb. (Rámutatnak a gömbűres hatalmas két részére.)

Érdeklődöm vajmi keveset, azt lehet mondani, hogy semmit sem tudtok.

Tímég csak - Egyelőre! - itt ott sejtitek a további, számotokra egyelőre még érzékelhetetlen, fölfoghatatlan és a ti úgynevezett "matematikai tudomány egyenletek" által nem megragadható, részt - amiket hol hollógrafikus paradigmaként, holló paralel világegyetemként, holló membrán elméletként, holló végtelen terjedelmű némi lokális szubatómáris részecskeelméletként, vagy térítőfürtetlen szubatómáris információk azonnali kölcsönhatásként magyarázzátok, -no persze az egyszerűbb egyének egyszerűen csak paranormális jelenségeként magyarázzák az egészet.

Csak annyit tudunk mondani, hogy a veszélyes entitások - pl. az úgynevezett "5-6-7" valami, valószínűleg, a már ti általatok is sejtett, további dimenziók, azaz az elementáris részecskékszámokra még ismeretlen tulajdonságai közötti, hm. úgy mond "résből", "űrösségből", ha úgy tetszik "dimenziók közötti ūrösségből" jónak elő. A ti együgyűbb földi embereitek úgy mondanák, hogy a "pokolból" "bukott angyalonként" jónak elő.

Étőtőtöbbit nem tudunk mondani.

Mindenesetre annyira veszélyesek, hogy csak a második "frigyláda" tartalma tudná csak őket megállítani. Amit persze még tőlünk is magasabb szinten lévő entitás képviselője, úgy mond a "Teremtő" közzvetlen "követő" adta át Dávidnak a végveszély idején, azzal hogy csak demonstráció's céllal használhatja föl, különben, egyébként a készülő lék nem működne.

Most hasonló veszély fenyegeti a földet, ezért kell a készülő lék elméleti leírása.

Visszakell térnetek virtuális "dimenzióban" az Izraeli dávid király idejébe és hejére - mint annyiszor, most is készülő lettek föl az "utazásra".

Az idegenek és a két fiatal elűnek.

I Felvonás.

(Megj.: az ettől kezdődő szakaszok a Tesla pja által találtósi bibliai tekercsek egyes részletei alapján készülték. Valamint főleg a narrátor szövegei között helyezték a szövegeket.)

1/(pc2) Jelenet. Színhely: A közelkelet Időpont cc. az időszámításunk előtti első évezred kezdete tájékán. Betlehem, még annak idején közel volt az akkor még hatalmas Holt tenger közelében.

(A két fiatal virtuális sziluétjei a háttérben.)

Narrátor: "Mikoron Saul - egy égi sugallat formájában - tudomást szerzett arról, hogy Betlehemben kell megtalálnia az új Júda és Izrael királyát, a Betlehemi Izáj házában, elmené Betlehem városába.

Meglátogatta Izáj és felkérte, hogy mutassa be neki az ő fiait. Izáj bemutatá az Saulnak az ő fiait, de Saulegyikben sem vélte feismerni Izrael és Júda új királyát. Ezért megkérde Izáj, hogy valaki még egy fiú gyermeke. Izáj válaszul Saulnak, hogy van, de kint van az földiken és nagyon ifjú, szinte még gyermek. Izáj szóla az ő szolgálóinak, hogy menjenek a legkissabb fiáért.

Midőn (19) békén a szinte még gyermek Dávid, mehetnek igen szép éspiroszposzgas arca vala, Saul ro

''gvest felismeré benne Izrael és Júda új kiráját.

Felkéré(23) Izájt, hogy adá neki Dávid fiát. Izáj teljesíti Saul kérését.

Ezentúlaz ifjú Dávid Saul udvarában éle. A narrátor ko'rus(25v):

"O' te szép ifjú- Dávid... te lészel Izrael és Júda na---gy sdicsó'' királya-...

Dávid, Izrael és Júda na---gy és di-cso''--- ki-rá---ja, kirája!"

2(pc3)/Színhej - egy rét a fo''ldko''zi tenger partján.

Narrátor:"So''tét felho''k gyu''lekezének az Izrael valamint az júdaegén: Izrael és Júda népe, harcosai egymás ellen nagy haraggalérezének, s evégett háborút szándékoznak idítani. Ekkoron(15)Dávidon igen ero''s kétségbeesés vevén ero''t, látvánaz értelmetlen testvér vizájt s majd megnyugodván (19)felállavala egy az tenger fo''lé magasodo' ko''szirtre.

Azkimagaslo' szirten, a zsenge, szinte még gyermeki volta ellenére, úgy néze ki, mint egy ifjú ho''s tu''nemény , kipirult lelkesarcával.

Eztlátván a két sereg, szent borzadájt és révu''let ko''lto''zékaz o''szíveikbe.

E's Dávid imigyen szóllá a vizájkodo' két sereghez.:

Dávid(51v-falsett):

"Fejézzétek bé eme értelmetlen és az U'rnak nem tetszo' vizájkodást.

Titestvé-r nép vagytok, ahogyan az o''sszes eme tengerparti nép. E'lju''nk testvérségben. Ha nem, félek ,(66-énekzsolozmázás-b) hogy sok ezer év múlva ojt értelmetlen vizájt kerekedék az ittenikét testvér nép ko''zo''tt, amej háborúba taszíthatá az egész világot .

(75v) Emeztakarátok? Hogy a no''itek, gyermekeitek értelmetlenu''lha-ljanak me-g?

(90v) legyetek testvérek és bé-ku''ljetek ki."

A két nép képviselo''i:

"Mefogadánk a te tanácsaidat, o' ifjú Dávid, s kibéku''lénk."

3(pc4)/Jelenet. Színhej. Egy rét a Holt tenger ko''zélében. A filiszteusok iszonyú , roppant seregével szemben Izrael maroknyiserege.

Narrátor:" Mido''n az filiszteusok térdre akarák kényszeríteni az Izrael lakosait, nagy félelem támad az o'' szíveikben, látvánaz iszonyú sereget (37-to''l) élü''ko''n az iszonyú, behemo'tGo'liáthal.

Imígyenszóllanának(54v):

O'Urunk ! Végu''nk van. Ki segít rajtunk?

Eme iszonyú Go'liás elpusztít minket!?"

Ekkor Dávid , ki még szinte gyermeknek néz ki, megszóllalá(69v):

"Nefélj én népem , kiállok a be-he-mo-'th e-lle."

Ekkor az Izrael népe szó''rnyu''lko''dvén kiabállá:

"O' Istenem , Szegény Dávid, hiszen egyetlen , akár gyengecsapással elpusztít téged eme Go'liás."

Dávidekkor elo''vevén parittyáját, mejjel igen jo' tudott bánni, egy ko''darabot raká bé abba s kilo''vé Go'liás szemébe. Ako'' kiloccsantá az Go'liás szemét, valamint kiloccsantá annakegy rész egyvelejét.

Go'liás ro''gvest a fo''ldre suíjtandá.

Látván emezt a filiszteusok serege, megijedén s elsomfordála Izrael fo''ldjéro''l.

Látván mindezeket Júda és Izrael békés népe, o' ro''mzengésben kezdé ki(148v):

"O' te dicso'' Dávid , az U'r megsegített, nagy király lesz Dávidés kivállasztott népe!"

4(pc5)/Jelenet. Színhej Saul palotája. Majd egyéb hejeken.

Narrátor:"Saul - hallván dávid felemelkedo'' csillagát - szívébenmero'' írigység terebéjjesedik el.
Tervezéaz Dávid meggyilkolását. Dávid ennek hírére megszo''kék,elmenekuí''lé.

Adulámbameneku''lé Saul nagy haragja és gyu''lo''lete elo''l.

Saulnagy és irgalmatlan haragjában meggyilkoló az No'bei papokat.

Dávideko''zben fo''lszabadítá az Keilu népét.

MivelSaul továbbra is u''ldo''zé az ártatlan Dávidot , az a Máonsivatagba meneku''lé.

Ekkorono''nno''n védelembo''l dávid majdnem mego''lé az Sault. Devégu''l is megirgalmaz néki.

Végu''lis Saul nagy ,látszo'lag mintha haragja csillapodná éskibéku''lné az Dáviddal , de ez nem tarto'
's, csak látszat kibéku''lés.

Denem sokára ismét haragra gerjedék az o'' irgalmatlan szévébenaz Dávid iránt s ismét u''ldo''zni
kezdé amazt.

Ekkorismét Dávid majdnem mego''lé az Sault, de az utolso'szempillantásban ismét megkímélé amaz
életét.

5(pc6)/Jelenet.Ismét a Holt tenger partján lévo'' harcmezo''.

Anarrátor:"A filiszteusok nem felejtván a korábbi nagyszégyenteljes kudarcukat, ismét Izrael népére
támadának.

AzIzrael népe és serege , látván az iszonyú túlero''t, Roppantfélelem fogá el az o'' szíveiket.

Imígyenfohászkoznak az U'rhoz(41v):

"O' nagy Adonai ! Segíts rajtunk az nagy inségu''nkben.Ko''nyo''ru''lj rajtunk és az asszonyinkon,
gyermekeinken,o''regeinken.Ne engedd, hogy nyomorúltanelpusztúljunk."

EkkorDávid imígyen buzdítá az népé(81v)t:

"Népem!U'gy harcoljatok, hogy az U'r felkent hedserege vagytok

(88éb)Neféljete, álomban látám azz U'r ko''vetét, aki mondá nekem,hogy nagy nemzet leszu''nk s a
mi sorainkbo'l , az énszo''vetségembo''l fogá szu''letni az nagy megváltó ,(112v)mejj szeretetével,és
irgalmával az egész emberi fajtmegváltá, fo''lszabadítá - fényt, reményt és szeretet hozánéki, s mero
'ben új világot teremtven ezáltal itt s avilágegyetemben.

(127-to''l-éb)AzU'r nem engedheté meg, hogy eme jo''vendo''lések neto''rténhessenek meg, mivel
(130v)ez az U'r világmindenségiszándéka.

Ezértne csuí''ggedjete, az U'r velu''nk van. "

Narrátor:"Ekkoronoj ero'' és bátorság fogá el az Izrael népét, hogy azokiszonyú ero''vel és do
''rgedelmes zoltár éneklésseltámadának az filiszteusok seregének. Az filiszteusok látván aziszonyú
orkánként ko''zeledo'' Izraeli sereget, roppantfélelelmebe esék, s fejvesztett zuí''rzavarban kezdék
valamenkeku''lni. "

6(pc7)/Jelenet.

Színhej. Júdakiráji palotája, ko''zel a Holt tengerhez.

Anarrátor:

"Saul meghalá, s ekkoron Dávidot választák Júda kirájjá, kiekkorára immár szép ifjú heceggé no
''vekedé.

De(21)emezzel Izrael népe ismét nem érte egyet, s ezért vizájáltámadá az Júda népére.

EkkoronDávid ismét kibéku''lésre buzdítja a két népet:

"Ti mind testvérek vagytok ! Béku''ljetek ki, mivel az U'rmegbu''nteté a sok ezer év múlva itt elo''

testvér népleszármaszottaikat s végnélku'li háborúba taszítá amazokat,mej végu'1 , egyetemes o' 'sszvilági háborúval fenyegetéaz világ népeit. Emezt akarátok?"

Ekkora két viszájkodo' nép kibéku'1ve énekelé(88v):

"Mefogadánk a te tanácsaidat, o' ifjú Dávid, s kibéku'1lénk."

Majd egymást áto'1elvén ezúttal egy testvérként éle az Izraelés Júda fo'1djén. "

II.Felvonás:

7/(pc-cd8)Jelenet.Színhej- sokféle Izrael és Júda fo'1djén.

Anarrátor: " Emezek után még to'1bben támadának Izrael ésJúda népére. A filiszteusok ismét és még sokan mások. De Dávidbiztatá az o'1 népét, és figyelmezteté o'1t az U'1rjo'1vendo'1lésére és szándékára.

Ezenszavak újbo' é sújbo'1 ero'1t adának Izrael és Júda népének simígyen Dávid népe gyo'1zedelmeket aratá az ellenségestámado'kon, - megkímélvén azok asszonyaikat és gyermekeiket , valamint o'1ragjeiket. (atacca)

8/(atacca)(pc-cd8) Színhej . Izrael fo'1dje, valamint a holt tenger partja.

Mido'1ndávid immár harmadik éve uralkodá békében és szeretetbenIzrael és J úda fo'1djén,

(20)Iszonyú vész támadá azIzrael és Júda bátor és békés, szereto'1 népeire.

Azfiliszteusok nem bírván lenyelni az hármassereséget,fo'1lbuzdíták az o'1sszes ko'1rnyezo'1 népet , mejekfélhold alakban vevék ko'1ru'1 Izrael és Júda fo'1djeit,hogy eggyu'1tes ero'1vel támadják meg Izrael és Júda népét,azzal a szándékkal, hogy a férfiakat, valamint gyermekeik ésasszonyaik egy részét o'1do'1ssék le, vagy zavarják o'1keta nyugati tengerbe, s a maradékot hurcolják el rasbszolgának ,gyermek, no'1'i valamint férfi prostituáltknak.

Izraelés Júda fo'1djét pedig tegyék az fo'1ldel egyenlo'1vé.

Ko'1ru'1lvevékaz o'1sszes ellenséges néppel Izrael és Júda fo'1djét.

Ekko'1zbenamazok so'1tét mágusaik segítségévelelo'1hívának azso'1tét és démoni elemek segítségét, mejek elo'1jo'1vének az ismeretlen világokbo'1 és terekbo'1, ido'1tlenido'1ikbo'1. (atacca)

9/(atacca)(pc-cd=8file)Jelenet. Színhej - A holt tenger partjai.

Narrátor(93b):

"Az iszonyú ellenség elku'1ldé elo'1 ko'1veti seregeit ,bémutatván az iszonyú erejeiket.

Dávid, egy maroknyi hadvezeto'1ivel várá o'1ket.

Azellenségek elo'1ko'1vet vezető'i elo'1jo'1vének to'1bbiránybo'1 .

Az egyik csoport , - lándzsáikon s sisakjaikon az "5-6-7"számokkal megjelö'1lén - egy hatalmas u'1veg kalitkáhozának. Benne so'1tét szurkos párában egy borzalmasszo'1rnyszeru'1 lény lakozék.

Megszö'1lalának(97b):

"Adjátok meg magatokat egy hét múlva, addig várakozunk. Ez esetbena gyermekeitek felét elviszi eme lény az u'1veg kalitkában, ato'1bbit, a bájosakat elvisszu'1k magunkal gyermekkurváknak, valamint az asszonyaitok, a bájosak felét, valamint a bájos, szépifjúaitok felét is, a to'1bbit belezavarjuk a tengerbe. Aki nemfullad meg, azt lemészároljuk. "

Ekkoronmegszö'1lalá, iszonyú hangon a kallitkába lévo'1szö'1rny(123b):

"Vagyok az 5-6-7! Kellenek az poronyaitok fele, hogy végtelenu'1lélvezkedhessu'1nk rajtuk- o'1ro'1kko'1n o'1ro'1kké, míga poronytyok is o'1ro'1kko'1n o'1ro'1kké poronytyokmaradának."

S ekkor(129) kissé megbillenté az kalitkát, ahol elo'1bukkanáegy kisgyermek arca, teljességgel

eltorzúlva, valamijen maszkal azarcán.

"Ha nem engedelmességek, akkor mindnyájan meghalltok, mind egyszállig.

Mintmondottuk, egy hét haladékot kaptok."

Amásik irányból pedig egy másik szórnnyu' elo'ko'vetsapat vezető' jó'vén elo', sisakjaikon s páncélzatain a6-6-6 jelvényel, valamint egy horogkereszt emblémával.

Elo'hozánakegy hatalmas sziklakó'vet, mejró'l azt mondák, hogy nem evilágból származék.

Asziklakó'bo'l hatalmas kristájszeru' képzó'dményekágaskodának kifelé.

Avezérek egy másik kó'vel megsimogatók az kristájokat, mido'nazok ro'gvest iszonyú emberfejekké vállának smegszó'llának. :

"Adjátok meg magatokat eme népnek, mert akkor csak a népeitek feléztavarjuk a tengerbe, kó'zben lemészárolván azokat. A másikfelét, a csinosabbakat, szemrevaló'bbakat ifjabbakat elviszikgyermek, leány, asszony s ifjú prostituáltaknak.

Hanem, akkor tátongo' u'rt hagyunk egész Izrael és Júdasfo'ldjén.

Mostbémutatánk az ero'ntet."

Ekkoron(147)az egyik kristáj fejbo'l egy vakító' sugár lo'velékki, amej az egyik kó'zeli fát ro'gvest porrá hamvasztá el.Majd egy másik fejbo'l egy másik sugárnyaláb harolá elo',mej egy hatalmas kó'sziklát izzé-porrá gyúrá o'ssze.

Akristáj fejek megszó'llának:!

"Mi az egész világotokat is képesek vagyunk egy szemvillanás alattelpusztítani."

Ekkor(156)egy fényes kép jelenék meg a feju'k fo'lo'tt, ahol látnivélni, hogy az egész Izrael megsemmisuí'lé, s a hejénirdatlan juk tátong. Majd látni az fo'ld gojo'bist, amintszéthullaná.

Eztlátván Dávidot és a barátait rettentó' félelem fogá el.

Azellenség elo'ko'vetei fojtaták:

"Egyhét haladékot kaptok."

10/(pc-cd=9file)Szinhej az Izraeliták és Júda ideiglenes tábori ,kiráji palota sátora.

E'jjel. Dávid kimené az pusztába és térdre borulván,keservessen rívva, imígyen fohászokodék az o' nagykétségbeesében.:(5v)"Ja--j,ja--j!!Ja----j!"

(9v)"O'-nagy U-ram! Dicso' Adonai! O'- nagy Uram! Dicso' Adonai!(17v)A világ termetó'je,

(18v)mindenség teremto'j,emindenség teremto'je (20v)és irányító'ja !

(21v)Haakarod, hogy (22v)bételjesedjék(23v) a te nagy akarato-d, valamint, hogy mi, Izrael (25v)és

Jú-da népe bételjesítse a Tenagy jó'vendo'lése-det (28v)a világmegválto' és újvilágot teremto'(30v)

megválto'ddal, a te dicso' fiaddal, -(32v) kérlek- ne hagyj nyomorultúl elveszni a semmibe eme dicso' -népet. (36v)Hát akkor mivégre segítettél megszabadúlnunk azEgyiptomi fogságból, szétnyitván az tengert?

(41v)Mirevolt jó' az egész, ha most elveszu'nk.

(43v)O'Uram! Tehetetlenek vagyunk eme iszonyú ellennel szemben-elvesztu'nk.

O'nagy U'r! segíts! Legyen meg a te akaratod, hogy eljó'hessen ate dicso' országod, (zsollozmázás az adott hangoko=51v)azo'ro'k s dicso', szeretetteljes kirájságod az egészvilágon, minden nép számára, itt és a mindenségben - ahogyan apro'fétáid már mindezt megjó'vendo'lék.

De kérlek, ha segítesz, ne úgy tedd, hogy ellenségeinkelpusztúljanak, asszonyaikkal és gyermekeikkel, hanem csakfélemlítsd meg o'ket.

(63v)O'Uram , ko'nyo'rgo'k ,esdekelek , segí--ts!"

Majdávíd o'sszeroskadá s keservessen zokogva , elhalo'suttoggással mondá(sut-b):

"O' Nagy Uram! Ne hagyj nyomorútul elpusztulni e szerencsétlen ,sanyarú-hányatott sorsú népedet.
Ne hagyj, hogy a dicso'terved a világgal s a mindenséggel elveszen."

11(pc10)/Jelenet. A kiráji sátor elo'tt.

Dávidhirtelen ferliadá az álmábo'l,- s mintha valami beslo' hangothallaték"Dávid ébredj! ,
Meglátogatá téged az U'rangyala!" - s mivel valamit sejté elo're, evégettfelkele.

Kimenéa sátor elé, majd a pusztába. Ekkor észreuvé, hogy a fejfo'lo'tt hatalmas fényesség támadá,
mejbo'egy vakítófény sugár ereszkedék alá. Az sugárban az U'r angyala szálla alá ,csodállatos
ragyogo' , fényes sugárzó testben, mintha azegész teste fénybo'l lévén.

Ekkoraz Dávidot nagy félelem to'lté el, látván az U'r angyalát,s letérdele az látvány elo'tt.

"O'Uram, nem vagyok méltó a re látogadásodra. !

Amazmegszo'lalá igen szelid , csodállatos éneklo' hangon(26éb):

Nefélj, o' nagy s dicso' Dávid, kinek szo'vetségébo'lfogá szu'lni egy tizenhárom éves szu'z
leányzó - mej amennyekben,az égi szekerekben, az angyalok ko'zo'tt fogámegfogantatni azt amej az
U'r legkedvesebb fia vala -s a mindenségtársteremto'je, s vezére vala, - s lészen eme fo'ldo'nemberi
alakban - s O' lesz az eme emberiség megválto'ja, -O'ne í'ggedj Dávid! Az U'r meghalgatá az
kérsedet, selku'ldé engemet, hogy segítsek. "

Ekkora semmibo'l ott teremék egy fénybo'l való papírusztekercs, mejre az fénylo' ujjával felrajzoló
néhány írást.

Majdaz angyal fojtatá(38b):

"Itt van az írás amej alappján elkészítéd az U'r szándékaszerint a régi frigláda új változatát. A hozzá
valo'ezko'zo'ket majd megadánk néked.

Ebbena ládában oj ero' fog lakozni, mej csak a világteremtés első pillanatában volt jelen, a
mindenség erejénekó'sszeto'mo'ritett isteni parányi részei, mej részekegybe tarták a mindenség
matériáját. .

Defigyelmeztetu'nk, hogy csakis tisztés, jó, szereto' éscsakis védekezo' szándékkal lehet használni,
azaz csakisbemutatás képpen.

Ku'lo'nbenaláda nem mu'ko'dik, rosszabb esetben, gonosz , pusztító szándék esetén a
felhasználó ját pusztítja el. A ládamegérzi a felhasználó szándékait, ojan , mint a teremto'ezko'ze
lenne.

(56b)Jársikerrel o' nagy Dávid!"

Ekkor(61)az angyal ismét felemelkedék az fénysugárban, s a mennyei fényeltu'nék,és szemvillanás
alatt tovaszáll egy elillano'fénysugárban a menny so'tétjében.

12(pc=11)/Jelenet.Az elo'bbi színhej.

Dávidreggel felébredé, s értetlenú' nézé amint meglátván magako'ru'l az fura tárgyakat, mejek még
az estve nem valánakott, valamint a még mindég fénylo' papírusz tekercset.

Hirtelenvisszaemlékezék egy álmára, mejben mintha az U'r angyalasugallattá volna néki ezeket a
gondolatoka(2)t:

"Nefélj Dávid! az U'r vigyáz az o'sszes teremtményére itt s azegész mindenségbeni. Akik még nem
tudának felemelkedni, azokatgondos szeretettel o'vja s a már felemelkedett angyalinaksegítségével

viszi elo' re o' ket.

O' vjao' ket az demonokto'l, - az angyalokto'l leszakadottokto'l, -de azokat is szeretné visszavinni az felmelkedett szintre."

Dávidekkor ro' gvest visszaemlékezék az éjjel to' rtétekre sészreuvé , hogy mellette ott vala az fura fénylo' , sugárzo' tekercs , az feliratokkal, utasításokkal, valamint egynéhány furatárgy, ezko' z.

Ekkornagy o' ro' m to' lté el Dávid szívét, s ekkoron(15)kirohaná az sokaságához s imígyen szo' llá meg(17b):

"Necsui' ggedj o' dicso' népem, mert nagy o' ro' m éreengemet s ezáltal titeket is:

Azéjjel meglátogatott az U' r angyala és megadá az új frigyládaelkészítésének a mo' dját. Ez oj segítő' , de nem pusztító fegyver levén, mej maghátrállásra kényszeríté az elleneinket."

(Ekko' zben=37brv-hallani az úr angyalának az énekét.)

Ekkoron(41)a sokaság o' ro' m rivalgásban to' ré ki(45v):

"E' ljen az U' -r! ---"---!(49(/1/2)E' ljen a dicso' 'Dávid,Dávid, Izrael nagy kirája.

(56v)A-zU' -r megmentett mi-nke-t!"

Emezekután dávid szorgalmassan készíté elo' ' az U' r angyalató' lkapott leírások alapján az új frigyládát.

13(pc12)./Jelenet.A színhej az elo' bbi, de ezúttal ko' zelebb a nyugaqti nagytengerhez.

Anarrátor:

"Mido' n az o' ssszes ko' rnyezo' ' nép iszonyú seregeko' ru' lvevé a parányi Izraeli sereget, elo' jo 'vének azellenség ko' vetei, sokan és hozának magukkal az kristájossziklako' vet, valamint az u' veg kalitkába zárt szo' rnyet .

Megkérdé(13b):

"Megadod-émagad Izrael és Júda szemét, semmirekello' , alantas népe?"

Dávid(25v):

"Hiába sérted a mi kiválasztott és dicso' ' népemet, (30v)minem adjuk meg magunkat.

Ti-fogtok gyáván elmeneku' lni eme rettento' ' ,rettento' '-ezko' zto' l" S reámutat a frigyládára.

Ekkor(45)az ellen ko' veteibo' l, valamint az u' vegkalitkaszo' rnybo' l, s az addigra elo' bújt kristájfejekbo' l -iszonyú, gúnyos, démoni kacaj to' ré elo' ':

Ha-ha-ha!Ezzel a parányi ládával akarsz minket elrettentetni? Ha-ha-ha!

EkkoronDávid finoman reá hejezé az fejét a ládára, megsimogatvánamazt, majd allig hallható' an fohászokodá az U' rhoz(53suttogásb):

"Kérlek segíts nagy Adonai"

Ekkormintegy benso' ' sugallatra , allig látható' an kinyitá egyparányi résre az ládát.

Amazbo' ekkoron (60)fényes sugár to' re elo' , dávid finoman egyko' zeli sziget felé irányítá azt.

Ekkora sziget fényes sugárban eltu' né, mintegy ko' ddé vállá.

Majd(65)egy hatalmas sziklako' ' hegy felé irányítá az sugarat, samaz azonnal izzé-porrá vállva az semmivé tu' nik el.

Ekkoron(69)az ellenek megrému' lének s hátrállának.

Nemúgy a kalitkában lévo' ' szo' rny, s a kristáj fejek.

Megszo' llalá(74)az kalitka szo' rny:

"Most elpusztítlak mindnyájotokat eme halálos ko' ddel. "

Sekkor szó'nyu' fekete ko'd jo'vé elo', amej ako'zeli állatokat ro'gvest elpusztítván ko'zeledé azIzraeli és Júdai seregekhez.

Valamintmegszo'llalának az kristáj fejek.:

"Most elpusztítjuk az egész Izrael fo'ldjét , iromba, tátongójukat hagyván hejette."

Ekkorelo'to'renekés felemelkedének az kristáj fejekbo'l az szikrázó ,do'rgo' sugarak az felho'k fo'lé , készu'lvelecsapni az egész Izrael fo'ldjére.

EkkorDávid, mintegy belso' sugallatra , egy kissé jobban kinyitá azfrigyládát, s abból ero'teljessebb sugár to're elo'.

Azsugarak reá veték magukat az kalitkára, s az szikla kristájokra.Azok remegni kezdenek, mintegy védekezővén, de mind hiába, mind aketten porrá robbanának széjjel.

Ekkoronaz ellen fejevstetett meneku'lé s elhagyá az Izrael és Júdafo'ldjét.

14(pc13)/Jelenet.

Szinhej.sokfelé.

Anarrátor:

"Ezek után még to'bbszo'r támadák meg az ellenek az Izraelés Júda fo'ldjeit - de ekkoron immárl az o'ket segítő'so'tét ero'k immár nem állottak a rendelkezésu'kre. -Azonban Dávid , élén a frigyládaival mindég s to'bbnyireteljessen harc nélku'l meghátrálásra kényszeríté azelleneket.

Az ellen, mihejst megjelenék az Dávid gyo'zedelmes serege -ajkukon do'rgedelmes zsoltár énekléssel, élén az frigyládaival,- ro'gvest fejevstett meneku'lésbe kezdettek vala.

Sígy élt s uralkodott bo'lcsen s szeretetben az dicso' Dávidkiráj, mígnem mego'regedvén elmondá az o' jó'slását ésintelveit az halállos székén mej a tenger fo'lé emelkedék egymagas dombon honnan látá az sokaságot s az tengert a leáldozó nappal.

Dávidkirály(73v):

"Már nem sokára ithagyék én titeket, szeretett népem. O'vvainteleg titeket a testvér nép viszájokto'l. E ljetek egymástszeretvén , valamint békében a titeket ko'ru'lvevo'népekkel.

(84v)Nagyjo'vo' vár reátok: A ti soraitokbo'l , az énszo'vetségembo'l szu'leték meg úgy jo' ezer év múlvaaz nagy világ megválto',(90-v-VvG-kad.) (zsoll.éb)mej az égbenfogantaték s ott hejezék bé egy nagyon ifjú szu'z leányzó méhébe.

(93v)O'az égi enthithászok jó'ságos vezére vala, az U'-r egységetteremto' kedves fia. "

Anarrátor:

Azko'vetkezo' gondolatok elmondása ko'zben az ido's Dávidkiráj az egyre foko'zo'do' indulat s érzu'let hatásarafokozatosan felemelkedék az székébo'l, végu'l is úgy állaz nép elo'tt , szinte mint egy isten, s a nép szívét -mindeztlátván - ámulattal teli révu'let és szent borzadája to'ltébe- s végu'l mido'n az Dávid az emberi faj s mindenségetbeto'lto' enthithászok dicso' Isteni kirájságáro'lbeszél, szent ámulatában egy emberként hátreho'ko'lvétérdre borúlnak .

Dávid:

"Elindítjaaz világméretu' mozgalmát, amej a hitben, reményben s fo'lega ko'lcsó'no's szeretetben, s megbocsájtásban egyesítéaz világ o'sszes népét nemzetségét és faját, magalkotvánígy az U'r dicso', mindent egyesítő' világki-rá-ja-sá-gá-t.(113v)S ezáltal az emberi faj felemelkedékmegértvén és megho'dítván az egész universitást,mindenséget,s a mindenség enthithászaival nagy egységet alkotván- --- (122v)békességgel - bételjesítvén ezáltal a Teremto'eredeti szá-ndé-ká--t az (128v-VvG-kad.id.)általa

megteremttemberpárokat illeto'leg.

(131v)Deo'vakodjatok az gonosz ero'kto'l , mejek a semmibo'l s azu'rbo'l jo'venek elo'.

(136b)Ittvan ez a frigylada, ezt rejtsetek jo'l el mindenki elo'l, miveligen csak iszonyu' ero't hordoz s ezáltal igencsak veszéjjes.

Scsakis akkor vegyétek elo', ha ismét nagy veszéj támad asemmibo'l s az u'rbo'l a népeitekre, az emberi fajra.

(143v-éb-zsoll.VvGkad.id.)E'ljetekbékében és felebaráti szeretetben , sokasodjatok s to'ltsetékbé eme világot , valamint minden világokat,a mindenségben, stestvériségben a mindenség o'sszes enthitászával. "

Narrátor:

Ezekután Dávid - az leáldozo' napot nézvéen az tenger fo'lo'tt,szép csendessen, arcán boldog mosojjal eltávozá.

Uto'játék.

Színhej.Péter és E'va tengerparti lakheje.

Ismétotthon - megjelennek az idegenek.

Akét fiatal: _

"Itt van az általunk szerzett leírás, valamint a maradékbo'lszármazo' minta"

Azidegenek megvizsgálják , majd szo'llnak:

"Igen már részben sejtju'k az o'sszetételét"

Akét fiatal:

"...nostehát mit találtatok...?"

Azidegenek:

"...sajnosezt még ti nem érthetitek meg...a ti tudományos, agykapacitásúszintetek nincsen ezen a fokon.

Pontossabban mondva a mi szintu'nketicis meghaladja ezen úgymond "technolo'gia" - ahogyan

tihasználjátok ezt a kifejezért , nem egészen pontosan éstaláló'an.

Mindenesetresok ojasmi mellett , amit már mi is értu'nk , de ti még nem, samit még mi sem értu'nk -

az általatok , nem egészenpontosan, szubatomáris részecskéknek nevezett o'sszetvo'kben,ahogyan

ti mondjátok a kvantum elemekben, - a ti általatok Hygs"részecskék", "mezo'k" to

'ménykoncentrátuma van jelen, s emellett hm. úgymond "megfagyott"álló'an jelenlévo' virtuális

tachyonok ,átransponáló'dott "gravitonok", stb.

Perszeez csak a jéghegy csúcsa.

Mindenesetreez már talán megvédheti a ti fo'ldeteket.

Deemmiatt kapcsolatba kell lépnu'nk a ti ko'zvetítésetekkel atízek csoportjával - s így a jo'vo'ben,

ha aktuális lennea veszéj, ko'zo'ssen, ti ketten, mi és a tízek nagyvalo'szinu'séggel elháríthatnánk a nagy veszéjt.

Búcsúzunk.

Eltu'nneka fényben.